

Το «STATUS» εισέρχεται στα άδυτα του πιο ισχυρού κέντρου αποφάσεων και αποκαλύπτει:

- Τι λέγεται πίσω από τις κλειστές πόρτες.
- Ποια είναι τα μέλη της Λέσχης σ' ολόκληρο τον κόσμο.
- Πού και πότε έγιναν όλες οι συνεδριάσεις.
- Ποιοι είναι οι Έλληνες της Μπίλντερμπεργκ.
- Ποιος είναι ο επικεφαλής στην Ελλάδα και ποιος ο ρόλος του.
- Τη σύνθεση της διευθύνουσας επιτροπής.
- Τη λίστα όλων των συναντήσεων μέχρι σήμερα.
- Για πρώτη φορά ο Γιάγκος Πεσμαζόγλου, ο πρώτος Έλληνας που συμμετείχε στις συνεδριάσεις την κρίσιμη περίοδο 1963-1974, αποκαλύπτει πώς έγινε μέλος.
- Ακόμη εκμυστηρεύονται τις εμπειρίες τους οι: Τάκης Λαμπριάς, ευρωβουλευτής της ΝΔ και στενός συνεργάτης του Κωνσταντίνου Καραμανλή, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, υπουργός Εξωτερικών επί ΝΔ, Στέλιος Αργυρός, ευρωβουλευτής της ΝΔ και πρώην πρόεδρος του ΣΕΒ, και Αντώνης Σαμαράς, πρόεδρος της Πολιτικής Άνοιξης και υπουργός Εξωτερικών επί ΝΔ την κρίσιμη περίοδο του διαμελισμού της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

από τον Αλέξανδρο Στεφανόπουλο

ΦΩΤΟ: TONY STONE/ARFIRON, AP, EUROKINISSI, ΑΦΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΙ & ΣΙΑ ΟΕ, ΠΡΙΣΜΑ, HAR, BILIOS, SIPA PRESS, SMILE PRESS, ΛΟΥΚΑΣ ΧΑΨΗΣ

Λέσχη Bilderberg

Το γκρουπ εξουσίας

Οι συναντήσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ χαρακτηρίζονται ως «ανεπίσημες» (δεν λαμβάνονται αποφάσεις, δηλαδή), παρά το γεγονός ότι τα μέλη της προέρχονται από τα ισχυρότερα κέντρα λήψης αποφάσεων ανά τον κόσμο.

κρουπι εξουσίας», «Λέσχη των μεγάλων της Γης», «πανίσχυρο λόμπι», «πολυεθνική κυβέρνηση» είναι οι χαρακτηρισμοί που κατά καιρούς έχουν αποδοθεί στην περιβόητη «Λέσχη Μπίλντερμπεργκ», η οποία συνεδριάζει κάθε χρόνο, για τρεις ημέρες. Οι συνεδριάσεις πραγματοποιούνται «κεκλεισμένων των θυρών», κάθε φορά και σε διαφορετική χώρα, ίσως για να δείξουν, έτσι, τον οικουμενικό ή τον παγκόσμιο χαρακτήρα της Λέσχης.

Το γεγονός αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν σ' αυτή τη συνάντηση μετέχουν επιφανείς προσωπικότητες της παγκόσμιας σκηνής, όπως η βασίλισσα της Ολλανδίας Βεατρίκη, της Ισπανίας Σοφία, πρωθυπουργοί, υπουργοί, κορυφαία στελέχη κυβερνήσεων, ηχηρά ονόματα όπως του Χένρι Κίσινγκερ, του Λόρδου Κάρινγκτον, του Ούλφ Πάλμε (πριν δολοφονηθεί), του πρώην καγκελάριου Σμιτ, του Λόρδου Ινγκλμπεργκ, των προέδρων των ΗΠΑ, πρώην και νυν. Τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο σοβαρά, όταν στην ίδια συνάντηση μετέχουν επικεφαλές τραπεζικών κολοσσών, εκπρόσωποι πολυεθνικών, όπως της Coca-Cola, της IBM, της ΙΤΤ, οι ιδιοκτήτες της FIAT Ανιέλι, μέλη της οικογένειας Ροκφέλερ, ιδιοκτήτες κολοσσικών ραδιοτηλεοπτικών δικτύων κ.ά. Εκτός από τα τακτικά μέλη (τη διευθύνουσα επιτροπή), κάθε χρόνο στις συνεδριάσεις καλούνται και ανεξάρτητες προσωπικότητες, με κριτήριο τη γνώση τους, την πείρα τους και τη σχέση τους με θέματα που θα απασχολήσουν τους συνέδρους, και βέβαια το βαθμό επιρροής τους. Η μοναδική προϋπόθεση που τους τίθεται όταν προσκαλούνται είναι μια μόνιμη «δέσμευση» (όπως οι ίδιοι λένε), που «καλό θα ήταν να μην παραβιαστεί ποτέ», όπως μας είπε κορυφαίος πολιτικός παράγοντας της χώρας μας, όταν του ζητήσαμε να μας πει για τη δική του συμμετοχή στη συνεδρίαση της Λέσχης, πριν από αρκετά χρόνια...

Οι συναντήσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ χαρακτηρίζονται ως «ανεπίσημες» (δεν λαμβάνονται αποφάσεις, δηλαδή), παρά το γεγονός ότι τα μέλη της προέρχονται από τα ισχυρότερα κέντρα λήψης αποφάσεων ανά τον κόσμο. Οι συζητήσεις θεωρούνται «απλώς ενημερωτικές», αλλά ο διεθνής Τύπος, κατά καιρούς, έχει επισημάνει ότι οι συναντήσεις, οι προτάσεις και οι απόψεις που ακούγονται πίσω από τις κλειστές πόρτες, γύρω από τα επίκαιρα θέματα της παγκόσμιας πολιτικής, συχνά προηγούνται των εξελίξεων. Όσο για τους οικονομικούς πόρους της Λέσχης, αλλά και για τη διάθεση υψηλών κονδυλίων για «παραεμβάσεις» στο εσωτερικό χωρών, έχουν γραφεί κατ'επιανάληψη διάφορα σενάρια στο διεθνή και τον ελληνικό Τύπο. Κατά τον Γκονζάλες Μάτα, συγγραφέα του βιβλίου «Οι αληθινοί αφέντες του κόσμου», μόνο στη δεκαετία του '60, ο προϋπολογισμός της ξεπερνούσε τα 20 με 25 δισεκατομμύρια («Ριζοσπάτης», 25/4/1993).

Η διευθύνουσα επιτροπή

Ο κατάλογος εκείνων που πρόκειται να συμμετάσχουν κάθε φορά στις συνεδριάσεις της Λέσχης συντάσσεται από μια επιτροπή, που απαρτίζεται από τα μόνιμα μέλη της κάθε χώρας, τα οποία συναντιούνται αρκετό καιρό πριν από τη συνεδρίαση, σε μια προσυνεδρίαση. Εκεί το κάθε μέλος υποβάλλει προτάσεις για τα θέματα που πρέπει να απασχολήσουν την ολομέλεια της Λέσχης, ενώ παράλληλα προτείνει και νέους προσκεκλημένους (όχι κατ' ανάγκη από τη χώρα από την οποία προέρχεται).

Η προσυνεδρίαση των μελών της επιτροπής για την 44η συνεδρίαση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ έγινε τον Οκτώβριο του 1995 στην Ουάσινγκτον. Εκεί καθορίστηκαν όλες οι λεπτομέρειες για τη συνεδρίαση του 1996, που έγινε το πρώτο τρίμηνο του Ιουνίου στο Τορόντο του Καναδά. Υπάρχει επίσης και μια συμβουλευτική ομάδα, η οποία παρέχει συμβουλές, μη δεσμευτικές, προς τους συνέδρους, και αποτελείται από τους:

- Ντέιβιντ Ροκφέλερ • Λόρδο Ρούολ • Έρνεστ Βάιτερ Μπάιγερ • Άντονι Γκρίφιντ • Μαξ Κούσταν • Βολφ βον Αμερόγκεν

Η Λέσχη διατηρεί δύο γραφεία που λειτουργούν ως γραμματεία: το ένα βρίσκεται στην Ολλανδία και το άλλο στη Νέα Υόρκη.

- Europe-Maïa Banck-Poidierman
Phone: 00-31-6250252
Bilderberg Meetings Fax: 00-31-20-6244299
Amstel 216, 1017 A Amsterdam, The Netherlands
- US- Charles W. Muller, Phone: 00-212-752615
American Friends of Bilderbergs, Inc, Fax: 001-212-7526518
477 Madison Ave, 6th Flor, New York 100 22

Τις λεπτομέρειες της διοργάνωσης (τόπος συνάντησης, ασφάλεια μελών, φρούρηση, συνεννοήσεις, γεύματα, ξενοδοχείο κλπ.) μέχρι πρόσφατα τις ρύθμιζε η Σάσκια ντε Άσμπροεκ, με βοηθό την Νταμιούντ Κέσντερ.

Τη σύνθεση της διευθύνουσας επιτροπής μέχρι πρόσφατος αποτελούσαν τα παρακάτω μόνιμα μέλη:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λόρδος Peter Carrington, πρώην γενικός γραμματέας του NATO.

Γενικός γραμματέας για την Ευρώπη και τον Καναδά: Victor Halberstadt, καθηγητής Οικονομικών, Leiden University, Ολλανδία.

προς, κατά καιρούς, έχει επισημάνει ότι οι συναντήσεις, οι προτάσεις και οι απόψεις που ακούγονται πίσω από τις κλειστές πόρτες, γύρω από τα επίκαιρα θέματα της παγκόσμιας πολιτικής, συχνά προηγούνται των εξελίξεων. Όσο για τους οικονομικούς πόρους της Λέσχης, αλλά και για τη διάθεση υψηλών κονδυλίων για «παραεμβάσεις» στο εσωτερικό χωρών, έχουν γραφεί κατ'επιανάληψη διάφορα σενάρια στο διεθνή και τον ελληνικό Τύπο. Κατά τον Γκονζάλες Μάτα, συγγραφέα του βιβλίου «Οι αληθινοί αφέντες του κόσμου», μόνο στη δεκαετία του '60, ο προϋπολογισμός της ξεπερνούσε τα 20 με 25 δισεκατομμύρια («Ριζοσπάτης», 25/4/1993).

«Η αλήθεια στο σημείο αυτό είναι», όπως αποκάλυψε στο «STATUS» έγκυρη πηγή, «πως δεν πληρώνει κανένας για τη συμμετοχή του». Αυτό το επιβεβαίωσαν και όσοι Έλληνες πήραν μέρος σε συναντήσεις.

Τότε πώς καλύπτονται τα έξοδα, έστω των συνεδριάσεων (πανάκριβα ξενοδοχεία, ασφάλεια προσκεκλημένων, γεύματα, ειδικό υπάλληλο που απασχολεί τη Λέσχη σε Αμερική και Ολλανδία); Η απάντηση που μας δόθηκε ήταν πως «στις συνεδριάσεις λαμβάνουν μέρος και οικονομικοί κολοσσοί από κάθε επίπεδο και είναι επόμενο μερικοί από αυτούς να συμβάλλουν σ' αυτά τα λειτουργικά έξοδα. Δεν υπάρχει όμως» συνεχίζει η πηγή μας «καμία σχέση με όσα έχουν γραφεί κατά καιρούς».

Το απόρρητο των συνεδριάσεων, μέχρι τη διοργάνωση, τα δρακόντεια μέτρα και οι μυστηριώδεις συναντήσεις στο περιθώριο των συνεδριάσεων, εξαίτουν τη φαντασία και του πιο καλόπιστου παρατηρητή. Σ' ολόκληρο τον κόσμο έχουν γραφεί κείμενα που προσπαθούν να «παραβιάσουν» τις κλειστές πόρτες, πίσω από τις οποίες συνεδριάζουν κορυφαίοι παράγοντες του πλανήτη μας. Κείμενα που τροφοδοτούν τις φήμες γύρω από το παρασκήνιο που διαδραματίζεται πριν και μετά από κάθε συνεδρίαση.

Οι φήμες οργιάζουν πάντα –πράγμα απόλυτα βάσιμο– γύρω από το περιεχόμενο των συνεδριάσεων και ενισχύονται κάθε φορά λόγω της απόλυτης

μυστικότητας, τροφοδοτώντας έτσι κάθε είδους εικασία, σε σημείο που να συσχετίζονται οι όποιες δραστηριότητες της Λέσχης με μια «πολυεθνική κυβέρνηση» η οποία αποφασίζει για τις τύχες ολόκληρου του κόσμου. Αντίληψη μάλλον υπερβολική, καθόλου όμως αβάσιμη, αφού ουδείς από τους συμμετέχοντες στις «κλειστές συνεδριάσεις» έχει κάνει δημόσιες δηλώσεις, ούτε πριν ούτε μετά από αυτές, αναφορικά με το τι συζητήθηκε και τι αποφάσεις πιθανόν να πάρθηκαν – πάντα υπό μορφή προτάσεων, εκτιμήσεων ή απόψεων. Αυτή η «κατάσταση» επικρατούσε τουλάχιστον μέχρι σήμερα...

Πολλοί είναι, πάντως, αυτοί που πιστεύουν ότι σήμερα, υπό τις παρούσες συνθήκες, ο ρόλος της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ έχει υποβαθμιστεί στις διεθνείς εξελίξεις και αυτό διότι έχει «φορτωθεί» με πολλές «αμαρτίες» και «κατηγορίες» που της έχουν προσάψει οι διάφορες «αποκαλύψεις» που έχουν γίνει από το διεθνή Τύπο, ο οποίος, όμως, δεν παύει να αναφέρεται με δέος όταν «ενημερώνει» (τρόπος του λέγειν, αφού τα πάντα μένουν απόρρητα) γι' αυτές τις συνεδριάσεις.

Αρκετοί –και ίσως οι περισσότεροι– είναι εκείνοι που καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι «η μεγάλη συμμετοχή προσωπικοτήτων της διεθνούς πολιτικής, αφενός, και η άκρα μυστικότητα, αφετέρου, υποδηλώνουν ότι οι συνεδριάσεις της Λέσχης αυτής αφορούν τα μεγάλα διεθνή προβλήματα και την όποια διευθέτησή τους –ή μη διευθέτησή τους– προς τούτη ή την άλλη κατεύθυνση» («Ελεύθερος Τύπος», 25/4/1993).

Ανεξάρτητα, πάντως, από εκτιμήσεις και σενάρια, στις συνεδριάσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ εξακολουθούν να προσέρχονται ισχυρές προσωπι-

κόπητες, οι οποίες διαχειρίζονται συμφέροντα χωρών, στρατιωτικών ιδρυμάτων και οργανισμών, και το κυριότερο, τις συναντήσεις αυτές στηρίζουν με την παρουσία τους οι ισχυροί της παγκόσμιας οικονομίας.

Η 44η συνεδρίαση της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Η φετινή συνεδρίαση, έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί στο Τορόντο του Καναδά, από την 1η έως τις 3 Ιουνίου.

Στις συνεδριάσεις της συμμετέχουν εκτός από τα 30 περίπου μόνιμα μέλη, που εκπροσωπούν διαφορετικές χώρες –για την Ελλάδα ήταν για 17η χρονιά ο εφοπλιστής Κώστας Καρράς-, και πάνω από 115 ισχυρές προσωπικότητες του παγκόσμιου πολιτικού στερεώματος. Από την Ελλάδα προσκεκλημένοι είναι ο Θόδωρος Πάγκαλος (συμμετέχει για τρίτη φορά) και ο γνωστός επιχειρηματίας Γ. Δαυίδ, ο οποίος διευθύνει το βιομηχανικό γκρουπ αναψυκτικών, τον όμιλο της 3Ε.

Τα θέματα προς συζήτηση, τη φετινή χρονιά, δεν είναι άσχετα με τα θέματα των προηγούμενων ετών, πάντα όμως υπό το πρίσμα της τρέχουσας επικαιρότητας. Έτσι, λοιπόν, οι εισηγητές έχουν διαπραγματευθεί για παρουσίαση θέματα όπως:

- Οι ειρηνευτικές διαδικασίες στη Μ. Ανατολή.

Όλοι οι ισχυροί της Γης έχουν βρεθεί κατά καιρούς στις συνεδριάσεις της Λέσχης. Ακόμη και ο προκαθήμενος της Αγίας Έδρας έχει διασυνδέσει με ανθρώπους της. Και βέβαια από τις διαδικασίες της δεν λείπουν οι οικονομικοί κολοσσοί.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΡΙΝΓΚΤΟΝ
ΕΛΛΑΔΑ: Κώστας Καρράς, εφοπλιστής.
ΙΡΛΑΝΔΙΑ: Peter D. Sutherland, πρόεδρος της Allied Irish Bank, πρώην μέλος της επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
ΙΤΑΛΙΑ: Mario Monti, καθηγητής Οικονομικών στο πανεπιστήμιο Bocconi του Μιλάνου, Renato Ruggiero, μέλος του Δ.Σ. της Fiat, πρώην υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου.
ΝΟΡΒΗΓΙΑ: Westye Hoegh, εφοπλιστής.
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ: Francisco Pinto Balsemao, καθηγητής επικοινωνιολογίας στο πανεπιστήμιο της Λισαβόνας, πρώην πρωθυπουργός.
ΙΣΠΑΝΙΑ: Jamie Carvajal Urquijo, πρόεδρος και γενικός διευθυντής της Iberformto.
ΣΟΥΗΔΙΑ: Percy Bamevik, πρόεδρος της ABB Asea Brown Boveri Ltd.
ΕΛΒΕΤΙΑ: David de Pury, πρόεδρος της ABB Asea Brown Boveri Group.
ΤΟΥΡΚΙΑ: Selahattin Beyazit, πρόεδρος εταιρειών.
ΑΓΓΛΙΑ: Andrew Knight, πρόεδρος της News International.
ΗΠΑ: Kenneth W. Dam, καθηγητής Αμερικανικού και Διεθνούς Δικαίου στη νομική σχολή του Σικάγου, πρώην γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ.

ΤΖ. ΑΝΙΕΛΙ
Σ. ΒΕΛΙΑ
Χ. ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ
Ν. ΡΟΚΦΕΛΕΡ
ΤΖ. ΚΑΡΤΕΡ
ΜΠ. ΚΛΙΝΤΟΝ ΠΑΠΑΣ ΙΩΑΝΝ ΠΑΥΛΟΣ ΙΙ

Vernon E. Jordan Jr, μέτοχος της εταιρείας Akin, Gump, Hauer & Field.

Henry A. Kissinger, πρώην γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, πρόεδρος της Kissinger Associates Inc.

Charles Mc C. Mathias, πρώην γερουσιαστής.
R.C. Whitehead, πρώην γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ.
Lynn R. Williams, πρόεδρος του συνδικάτου εργατών στη χαλυβουργία των ΗΠΑ.
Cassimir A. Yost, διευθυντής του Κέντρου Ασιατικών Σπουδών του Ασιατικού Ιδρύματος.
James D. Wolfensohn, Πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας (World Bank).
George W. Dall, πρώην υφυπουργός Εξωτερικών.
William P. Bundy, πρώην εκδότης των «For-

eign Affairs».

David Rockefeller, πρόεδρος της Chase Manhattan Bank International.

ΚΑΝΑΔΑΣ: Antony G.S. Griffin, επιχειρηματίας.
ΙΤΑΛΙΑ: Giovanni Agnelli, πρόεδρος της Fiat.
ΟΛΛΑΝΔΙΑ: Ernst H. van der Beugel, καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο πανεπιστήμιο Leiden, πρώην επίταμος γενικός γραμματέας της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ για Ευρώπη και Καναδά.
ΑΓΓΛΙΑ: Λόρδος Roll του Ipsden, πρόεδρος της S.G. Warburg Group. □

Συνεχίζοντας, ο κ. Πεσμαζόγλου μας αποκαλύπτει ότι εκείνος είχε υποδείξει ως «διάδοχο» του το γνωστό εφοπλιστή και πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας Κρήτης, ιδιοκτησίας του πατέρα του Ιωάννη Καρρά, Κώστα Καρρά. «Θυμάμαι είχα υποδείξει τον Κώστα Καρρά, ο οποίος είχε μια ευρεία ενασχόληση με τα εθνικά και τα πολιτισμικά θέματα». Όσο για τις αρμοδιότητες του Κώστα Καρρά, ο κ. Πεσμαζόγλου είναι αποκαλυπτικός: «Ο Καρράς το μόνο που κάνει είναι να υποβάλλει προτάσεις για το ποιος θα ήταν ενδιαφέρον να προσκληθεί. Αυτούς δεν τους επιλέγει ο Καρράς με αυθαίρετη προσωπική του γνώμη, απλά υποβάλλει ονόματα προσώπων τα οποία έχουν αρμοδιότητες και εξουσία στην Ελλάδα».

Σε ερώτηση του «STATUS» για το «αν εσείς είκατε μια θέση ανάλογη μ' αυτή που έχει σήμερα ο κ. Καρράς;», ο κ. Πεσμαζόγλου απάντησε: «Όχι. Ποτέ δεν μου εζητήθη κάτι τέτοιο». Όσον αφορά τα διάφορα σενάρια που ακούγονται κατά καιρούς, η άποψη του κ. Πεσμαζόγλου, έχει ως εξής: «Ακούστε, αυτό είναι ένα κέντρο συναντήσεων ανθρώπων οι οποίοι ασκούν υπεύθυνα λειτουργήματα σε διάφορες χώρες, ανταλλάσσουν σκέψεις τόσο επί των όσων συμβαίνουν όσο και επί των όσων θα έπρεπε να γίνουν, για να προστατευθεί η ειρήνη, και θα έλεγα και η οικονομική πρόοδος. Εγώ, λοιπόν, δεν αντιλήφθηκα κάποια ύποπτη οργάνωση που θέλει να επιβάλει απόψεις. Η εντύπωση μου είναι ότι προσπαθούν και θέλουν να είναι αντικειμενικοί. Βεβαίως ο κάθε παρισταμένος εκφράζει τις προσωπικές του απόψεις, τις οποίες προσπαθεί και να τεκμηριώσει, να τις αναλύσει και να τις εξηγήσει».

Σχετικά με την απόλυτη μυστικότητα που τηρείται γύρω από τη Λέσχη, ο κ. Πεσμαζόγλου μας είπε: «Κατά καιρούς δημοσιεύεται ένα βιβλίο με τα συμπεράσματα των ομιλιών. Βεβαίως, αυτό δεν κυκλοφορεί ευρύτατα, το στέλνουν

Μόνιμο μέλος στη διευθύνουσα επιτροπή είναι ο εφοπλιστής Κώστας Καρράς, άνθρωπος με ισχυρές προσβάσεις στην Αμερική και τη Μ. Βρετανία. Η άποψή του ακούγεται σε όλα τα επίπεδα.

μόνο στα μέλη. Δεν παρίστανται δημοσιογράφοι, και η μόνη λογική εξήγηση που μπορώ να δώσω είναι ότι πρέπει να υπάρχει πλήρης ελευθερία έκφρασης. Μπορεί και να υπάρχουν κάποιοι που να επιθυμούν να υποστηρίξουν κάτι που δεν θέλουν να αποκτήσει δημοσιότητα, για οποιοδήποτε λόγο. Εμένα πάντως δεν μου ζήτησε κανείς να δεσμευτώ ότι αυτά που θα πω δεν θα τα δημοσιοποιήσω».

Αντίστοιχες είναι και οι απόψεις του ευρωβουλευτή της Ν.Δ. Τάκη Λαμπριά, ο οποίος είχε λάβει μέρος στις αρχές της δεκαετίας του '80. «Είχα λάβει μια

φορά μέρος. Ήταν προσωπικότητες όπως ο Κίσινγκερ, ο Ροκφέλερ και αρκετοί άλλοι. Έχω διαβάσει κατά καιρούς όσα έχουν γράψει, αλλά πολύ φοβάμαι ότι είναι παραφλογολόγια. Οι συνεδριάσεις πιστεύω ότι γίνονται κλειστές για αλληλοσυντήρηση, χωρίς επηρεασμό· δεν είναι ότι βγάζουν αποφάσεις που πρέπει να υλοποιηθούν. Πρόκειται για μια λέσχη συζητήσεων. Υπάρχουν τα μόνιμα μέλη, αλλά κάθε χρονιά καλούνται και ειδικοί πάνω σε κάποια θέματα της παγκόσμιας επικαιρότητας. Η επιλογή για τις προσκλήσεις των συνέδρων γίνεται από το νόμιμο συμβούλιο».

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι απόψεις του κ. Στέλιου Αργυρού, ευρωβουλευτή της Ν.Δ. και πρώην προέδρου του ΣΕΒ (ιδιότητα με την οποία είχε προσκληθεί), ο οποίος είχε λάβει μέρος στη σύνοδο των Αθηνών, τον Απρίλιο του 1993. Είναι άκρως αποκαλυπτικός σε όσα μας λέει: «Δεν είμαι μέλος της Λέσχης, μια φορά με προσκάλεσαν γραπτώς. Δεν είναι κάτι μυστικό. Είναι μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, γιατί αυτοί οι οποίοι συμμετέχουν, απ' όσο κατάλαβα εγώ, θέλουν να εκφράσουν πολύ ελεύθερα τη γνώμη τους και πολλές φορές λένε πράγματα τα οποία δεν είναι πάνω στη γραμμή της κυβέρνησης, αν την εκπροσωπούσαν όταν πρόκειται για πολιτικούς, ή του συγκεκριμένου χώρου από τον οποίο προέρχονται. Δεν μου δόθηκε η

εντύπωση ότι παίρνονται κάποιες αποφάσεις για το μέλλον του κόσμου».

Αποκαλυπτικότερος υπήρξε ο πρώην υπουργός Εξωτερικών Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, ο οποίος λέει: «Η Λέσχη ασχολείται με τη παγκόσμια πολιτική. Το βλέπουν κυρίως από την οικονομική άποψη – όπως καταλαβαίνετε η οικονομία αναπτύσσεται ή δεν αναπτύσσεται ανάλογα με την πολιτική κατάσταση της χώρας. Πρέπει να πω ότι η Λέσχη αυτή έχει ίσως τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί συμβούλους, και μπορεί να προβλέπει πολιτικές εξελίξεις σε μια χώρα. Ανάλογα, τότε, κρίνει πώς θα πάει η οικονομική κατάσταση στα διάφορα σημεία της υδρογείου. Πρόκειται περί ισχυρών οικονομικών παραγόντων, Αμερικανών, Ευρωπαίων, οι οποίοι ανταλλάσσουν γνώμες για την πορεία της οικονομίας τα επόμενα χρόνια, και φυσικά ενδιαφέρει πολύ η γνώμη των πολιτικών παραγόντων».

Σε ό,τι αφορά τα όσα έχουν κατά καιρούς γράψει, ο κ. Παπακωνσταντίνου ήταν σαφέστατος: «Είμαι κουραφέζαλα, με μια λέξη». Όσο για τις δεσμεύσεις σιωπής που αναλαμβάνουν όσοι προσκαλούνται, ο κ. Παπακωνσταντίνου είναι ξεκάθαρος: «Εμένα δεν μου είπαν τίποτα, ούτε ότι απαγορεύεται να μεταφέρω ό,τι άκουσα, ή πολύ περισσότερο να μην δημοσιοποιήσω οποιαδήποτε παρέμβασή μου. Όλα αυτά είναι έξω από κάθε πραγματικότητα (ο.σ.ο. προφανώς, και εδώ ο κύριος Παπακωνσταντίνου αγνοεί ή ξεχνά την πρώτη σελίδα των πρακτικών που του αποστέλλονται, στην οποία χαρακτηριστικά αναφέρονται τα εξής: «Δεν θα έπρεπε ποτέ, για κανένα λόγο, να δημοσιοποιηθούν όσα αναφέρονται στο παρόν. Εγώ πιστεύω ότι οι άνθρωποι θέλουν να κρατήσουν τη Λέσχη κλειστή, για να διατηρηθεί η σοβαρότητα της και ο θρύλος γύρω από την ιστορία της».

Μίλησαμε, όμως, και με τον πρόεδρο της Πολιτικής 'Ανοιξης Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος είχε λάβει μέρος στη συνεδρίαση της Λέσχης, το Μάιο του 1992, στο Εβίαν της Γαλλίας. Τότε είχαν γράψει τίρα πολλή. Το περιοδικό «Flash» είχε βγει με εξώφυλλο τον

Η πρώτη συνάντηση...

Μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, η Ευρώπη αγωνίζεται να ορθοποδήσει μέσα από τα ερείπια, η οικονομία της έχει δεχτεί σοβαρά πλήγματα, οι κίνδυνοι για νέες εντάσεις εξακολουθούν να υπάρχουν, εξαιτίας των «επεκτατικών» βλέψεων του κομμουνισμού, η πολιτική κατάσταση σε αρκετές χώρες εξακολουθεί να είναι ρευστή. Η εύθραυστη ισορροπία που είχε επιτευχθεί από τις στρατιωτικές υπερδυνάμεις σε Αναντολή και Δύση κινδύνευε. Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα πολιτικής αβεβαιότητας και αστάθειας, υπήρξαν πολλές φωνές που υποστήριζαν την ανάγκη συνεργασίας μεταξύ ΗΠΑ και Ευρώπης. Ιστορικά η περίοδος ευνοούσε «κινήσεις» συνεργασίας μεταξύ των δύο δυνάμεων «ενόψει του κομμουνιστικού κινδύνου». Μια τέτοια φωνή ήταν ο

Γιόζεφ Ρέτινγκερ –Πολωνός φιλόσοφος και διπλωματικός σύμβουλος της εξόριστης πολωνικής κυβέρνησης– ο οποίος, το 1952, εκφράζει την «ανάγκη δημιουργίας ενός διεθνούς οργανισμού, μέσα στο πλαίσιο του οποίου θα συναντιούνται Ευρωπαίοι και Αμερικανοί για τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των δύο ηπείρων». Σχεδόν αμέσως συγκροτείται μια ομάδα από Αμερικανούς

Εξωτερικών των ΗΠΑ Φόστερ Ντάλας, ο αρχηγός του FBI Άι Χούβερ, ο Άλεν Ντάλες, ιδρυτής της CIA και μασόνας, ο Μπρέιντεν, διευθυντής διεθνών σχέσεων της CIA, ο τότε γενικός διευθυντής της CIA Ντόνοβαν, ο αδελφός του δικτάτορα της Ισπανίας Ν. Φράνκο, ο τότε Ολλανδός διπλωμάτης Γίόζεφ Λουνς –μετέπειτα γ.γ. του ΝΑΤΟ– ο Μπρόζιο, τότε γ.γ. του ΝΑΤΟ και μασόνας, ο Κορτίνι, μέγας δίδασκαλος της μεγάλης ιταλικής Στοάς, ο Τζέλι, δάσκαλος της μασονικής Στοάς Ρ-2. Από μια τέτοια συνάντηση δεν ήταν δυνατόν να λείψουν ισχυροί οικονομικοί παράγοντες της Δύσης, όπως οι Τίσον, Κρουπ, Ροκφέλερ, Ανιέλι, Ματέι, Φορντ, πρόεδροι πολυεθνικών, όπως ο Σόστεν Μπεν και Πολ Ρίγκενς των ΙΤΤ και Unilever κ.ά. Σημαντική, επίσης, υπήρξε και η παρουσία καθηγητών πανεπιστημίων, ιδιοκτητών ραδιοτηλεοπτικών συγκροτημάτων και ανώτατων κρατικών λειτουργών όλων των χωρών που συμμετείχαν. Τα βασικά θέματα που συζητήθηκαν τότε ήταν τρία:

1. Υπεράσπιση της Ευρώπης από τον κομμουνιστικό κίνδυνο.
2. Ενδεδειγμένη στάση απέναντι στην ΕΣΣΔ.
3. Κομμουνιστικός κίνδυνος στην Κεντρική Αμερική.

Όσο για το περιεχόμενο των ομιλιών, κανείς ποτέ δεν έμαθε τι ακριβώς επώθηκε· το μόνο βέβαιο είναι ότι αποφασίστηκε η πραγματοποίηση της συνάντησης όλων αυτών των παραγόντων κάθε χρόνο. Ως το 1976, πρόεδρος της Λέσχης παρέμενε ο πρί-

Οι συνεδριάσεις της Λέσχης Το «STATUS», για πρώτη φορά, φέρνει στο φως της δημοσιότητας τη λίστα με τις συνεδριάσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, που έγιναν από το 1954 μέχρι και το 1996.

29-31 Μαΐου 1954: Oosterboek, Ολλανδία	19-21 Απριλίου 1974: Megjive, Γαλλία
18-20 Μαρτίου 1955: Barbizon, Γαλλία	25-27 Απριλίου 1975: Cesme, Τουρκία
23-25 Σεπτεμβρίου 1955: Garmisch-Partenkirchen, Δ. Γερμανία	1976: Δεν πραγματοποιήθηκε συνέδριο
22-24 Απριλίου 1977: Torquay, Αγγλία	
11-13 Μαΐου 1956: Fredensborg, Δανία	21-23 Απριλίου 1978: Princeton, New Jersey, ΗΠΑ
15-17 Φεβρουαρίου 1957: St. Simons Island, Γεωργία, ΗΠΑ	27-29 Απριλίου 1989: Baden, Αυστρία
4-6 Οκτωβρίου 1957: Fiuggi, Ιταλία	18-20 Απριλίου 1980: Aachen, Δ. Γερμανία
13-15 Σεπτεμβρίου 1958: Buxton, Αγγλία	15-17 Μαΐου 1981: Burgenstock, Ελβετία
18-20 Σεπτεμβρίου 1959: Yesilkoy, Τουρκία	14-16 Μαΐου 1982: Sandefjord, Νορβηγία
28-29 Μαΐου 1960: Burgenstock, Ελβετία	13-15 Μαΐου 1983: Montebello, Καναδάς
21-23 Απριλίου 1961: St. Castin, Καναδάς	11-13 Μαΐου 1984: Saltsjobaden, Σουηδία
18-20 Μαΐου 1962: Saltsjobaden, Σουηδία	10-12 Μαΐου 1985: Rye Brook, New York, ΗΠΑ
29-31 Μαΐου 1963: Cannes, Γαλλία	25-27 Απριλίου 1986: Gieneagles, Σκωτία
20-22 Μαρτίου 1964: Williamsburg, Βιρτζίνια, ΗΠΑ	24-26 Απριλίου 1987: Villa d'Este, Ιταλία
2-4 Απριλίου 1965: Villa d'Este, Ιταλία	3-5 Ιουνίου 1988: Telfs-Buchen, Αυστρία
25-27 Μαρτίου 1966: Wiesbaden, Δ. Γερμανία	12-14 Μαΐου 1989: La Toja, Ισπανία
31 Μαρτίου-2 Απριλίου 1967: Cambridge, Αγγλία	11-13 Μαΐου 1990: Glen Cove, Ν. Υόρκη, ΗΠΑ
26-28 Απριλίου 1968: Mont Tremblant, Καναδάς	6-9 Ιουνίου 1991: Baden-Baden, Γερμανία
9-11 Μαΐου 1969: Marienlyst, Δανία	21-24 Μαΐου 1992: Evian-les-Bains, Γαλλία
17-19 Απριλίου 1970: Bad Ragaz, Ελβετία	23-25 Απριλίου 1993: Αθήνα, Ελλάδα
23-25 Απριλίου 1971: Woodstock, Vermont, ΗΠΑ	Τέλη Μαΐου 1944: Ελσίνκι, Φινλανδία
21-23 Απριλίου 1972: Klokke, Βέλγιο	Τέλη Μαΐου 1995: Burgenstock, Ελβετία
11-13 Μαΐου 1973: Saltsjobaden, Σουηδία	1-3 Ιουνίου 1996: Τορόντο, Καναδάς

Η κρίσιμη περίοδος 1969-1973. Την περίοδο αυτή είχαν σχηματιστεί δύο «τάσεις» μέσα στους κόλπους της Λέσχης, με αποτέλεσμα το 1973 μια ομάδα υπό τους Ν. Ροκφέλερ, Χ. Κίσινγκερ και Ζ. Μπρεζίνσκι να δημιουργήσουν ένα νέο «κέντρο συναντήσεων», την Τριμερή Επιτροπή. Τελικά, με την πάροδο των ετών, οι κοσμιοϊστορικές αλλαγές που συνετέλεσαν έφεραν και πάλι κοντά τα δύο μέρη, με αποτέλεσμα να έχουμε κοινή παρουσία των μελών της Τριμερούς Επιτροπής σε συνεδριάσεις της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, και α-

ντίστοιχα. Μεταξύ των θεμάτων που συζητούνται την τελευταία δετία είναι:

- Η κατάσταση στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης
- Το μέλλον των Βαλκανίων
- Οι σχέσεις GATT-EOK
- Οι εμπορικές σχέσεις μεταξύ Ιαπωνίας-ΗΠΑ-Ευρώπης
- Η κατάσταση στη Μ. Ανατολή
- Ο κίνδυνος από τη διασπορά πυρηνικών από τον πρώην Σοβιετικό Συνασπισμό και τον Τρίτο Κόσμο
- Η ασφάλεια στην Αδριατική
- Ο ρόλος της Τουρκίας
- Η ασφάλεια στη Μεσόγειο
- Οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ.